

[Industriministeren]

aktivitet i samfundet og dermed en øget beskæftigelse i øvrigt.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Ministeren mener ikke, vi kan beskæftige 500.000 nye mennesker her. Jeg skal love, at hver eneste gang ministeren kommer med noget, der blot vil forøge antallet af arbejdspladser med 2.000, så skal vi nok stemme for.

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. L 95).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. L 95).

Lovforslaget har til formål *dels* at sikre danske statsborgere med bopæl i udlandet en ret til sygehusbehandling her i landet, *dels* at sikre, at der fortsat er samme vilkår for sygehusbehandling på offentlige og private sygehuse.

Danske statsborgere i udlandet har efter den gældende lovgivning *ikke nogen ret* til at blive behandlet på danske sygehuse, bortset fra tilfælde, hvor de bliver akut syge under midlertidigt ophold her. De har dog mulighed for at få sygehusbehandling, hvis en sygekommune skulle være villig til at modtage dem til den såkaldte selvbetaletakst på 300 kr. pr. dag. Men udlændskerne har i de seneste år haft vanskeligheder ved at blive modtaget til sygehusbehandling her i landet,

først og fremmest fordi taksten langt fra dækker omkostningerne ved behandlingen.

Regeringen har derfor anset det for rimeligt, at udlændskere får en *egentlig ret* til behandling her i landet og under særlige omstændigheder en ret til vederlagsfri behandling. Der kan være særdeles gode grunde til, at de pågældende søger en behandling her i landet, uanset at de ikke har bopæl her. Der kan være tale om sprogmæssige forhold eller et utilstrækkeligt sygehusvæsen på bopælsstedet, og ofte vil det også være ud fra et ønske om at være nær pårørende.

Til de udlændskere, der kun for en periode opholder sig i udlandet – det være sig i offentlig eller privat tjeneste eller som uddannelsessøgende – vil det være rimeligt at yde en vederlagsfri behandling her i landet. For øvrige udlændskere, der også får ret til sygehusbehandling her, er det fundet mest rimeligt, at de pågældende dækker de fulde udgifter ved behandlingen, når de trods bopæl i udlandet søger sygehusbehandling her.

Jeg vil dog understrege, at ingen udlændskere skal have ret til sygehusbehandling forud for herboende. De vil få ret til sygehusbehandling på lige fod med andre, der har rettigheder.

Lovforslagets bestemmelser om private sygehuse har bl. a. til formål at lovfæste det i praksis gældende princip, at sygehusbehandling her i landet sker på samme vilkår uanset sygehushenes ejerforhold. Alle sygehuse indgår i et samlet sygehusvæsen, og dette helhedsprincip er det betydningsfuldt at fastholde. Det gælder således også de nuværende private sygehuse samt evt. nyoprettede private sygehuse. Det er derfor bl. a. også foreslået, at det i sygehuslovens § 11 fremhæves, at væsentlige ændringer, herunder begrænsninger, i en amtskommunes benyttelse af private sygehuse skal godkendes af indenrigsministeren.

I betalingsmæssig henseende hviler de nuværende private sygehuses økonomi stort set udelukkende på betaling fra de indlæggende sygekommuner, ofte baseret på egentlige overenskomster for et vist åremål. Dette betyder, at behandlingen er vederlagsfri for den enkelte patient.

Sådan har det været i en årrække, og det er mit bestemte indtryk, at patienterne, de private sygehuse og amtskommunerne anser ordningen for værdifuld, da den sikrer, at